

ἀπαλλαγέντες δεσποτῶν Τούρκων ἐπέσχουεν εἰς χεῖρας δεσποτῶν. ‘Βλήνων; Δὲν αἰσθάνεσθε ἀρά γε ὅτι δύλιγον κατ’ δύλιγον κινδυνεύει νὰ θυσιασθῇ κατόπιν τῆς καταστάσεως θίν δημιουργεῖτε οἱ πολίτευμονοι τὸ δαιμόνιον αἰσθημα τῆς ἑλληνικῆς ισότητος διπερ μόνον εἰς τὰς ‘Ηνωμένας Πολίτειας τῆς ‘Αμερικῆς ἀνευρόσκεται; ‘Οτι μετά μίαν ή δύο γενεάς θὰ σχηματισθῇ ἐδῶ ἡριστοχρατία, ἐδῶ δπού ὑπὸ οἶον δήποτε πολίτευμα αἱ βάσεις είναι πάντοτε δηλοκρατικαὶ, αἱ βάσεις ήσαν πάντοτε βάσεις ισότητος; Δὲν ἔννοείτε τάχα ὅτι μὲ τὸ παρὸν σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως ‘Βλήνος διαχειρίζομενον ἐλευθερίας είναι ἀδύνατον νὰ σχηματισθῇ; Δὲν ἔννοείτε ἀρά γε ὅτι τὰ πτερά τῆς ὄλικῆς εὐημερίας τὰ ἔχετε κομμένα διὰ τοῦ συγκεντρωτικοῦ συστήματος διπερ οἱ Νόμοι μας εἰσήγαγον εἰς τὸ Κράτος; Δὲν παραδέχεσθε ὅτι ἡ ποινικὴ νομοθεσία μας περιέχει χιλίων εἰδῶν ἀτιμίας; Δὲν ἡκούσατε ποτε ὅτι ἡ δικαιοσύνη βραδύνει νὰ ἀπονεμηθῇ; Δὲν ἡκούσατε ὅτι αἱ προφυλακίσεις καὶ αὐτῶν τῶν ἀνθωμητομένων μετεβλήθησαν εἰς τὰς φρικτοτέρας τῶν ποιγῶν;

Περὶ δύλων αὐτῶν ἡκούσατε· ἀλλὰ δὲν οᾶς συμφέρει νὰ ἔνεργήσοτε· διότι ὅταν ρίφθῃ ἡ διοικοῦσα τώρα τυραννία, δυνατὸν νὰ ἀναφανῶσι νέοι ἄνδρες οἵτινες νὰ οᾶς ἐπισκιάσουν, ἐνῷ τώρα εἰσθε βέβαιοις ὅτι δὲν μὲν δεληγιάννης είναι τὸ γενικὸν σίκχαμα, δὲ Οἰκονόμους ἥρως τῶν Νεφελῶν του Σωκράτους, κατὰ συνέπειαν τοῦ Κουμουνδούρου πίπτοντος ἀνέρχεται κατ’ ἀνάγκην φυσικὴν καὶ λογικὴν δ. κ. Χαρίλαος Τρικούπης, δοτίς δὲν είναι ἀλλος παρὰ σεῖς δὲν ἰδιος.

Ἐπειτα δὲν είναι ἀπίθανον πέραν τοῦ ἔαυτοῦ σας νὰ μὴν σκέπτεσθε τίποτε ἀλλο καὶ διότι ὅταν γειροκροτεῖσθε ἐν τῇ Βουλῇ δι’ ἓνα βροντώδη λόγον σας, καὶ ἐν βροντώδεστερον «Συνοφαγτοθμαῖ», ὅταν ἐπιβαίνητε ἐφ’ ἀμάξης καὶ τρέχητε τοὺς δρόμους ὡς πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς, ὅταν δεχηθεῖτε ἀδαφιάτις ὑποκλίσεις, καὶ ταπεινοτάτας ἐκφράσεις, θαυμασμοῦ δούλων παρασίτων, ὅταν σᾶς ἐπισκέπτωνται οἱ πρέσβεις, ὅταν ὑπὸ τὴν ποδάν σας σκεπασμένος ἐγγάγηται δὲ Σιμόπουλος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἀλλο ἐγώ σας, ὅταν συγκεντροῦνται ἐν τῇ αἰθούσῃ σας τόσοι ἀκριβῶς βουλευταὶ ὅσοι ἀρκοῦσι πρὸς σχηματισμὸν πλειοψηφίας, τότε εἰσθε εὐτυχής, εἰσθε Καίσαρ, συγχρόνως καὶ Κάτων, ἀμα δὲ καὶ ‘Ρόβεσπιέρρος, συνάμα καὶ Βισμαρκ, τὸν δποῖον δὲν σᾶς ἐμποδίζει νὰ εἰσθε καὶ Πομπηΐος τοῦ Καλλιγᾶ καὶ μεγαλοφύτα τοῦ Σταμούλη καὶ μέγας ἥτωρ τοῦ κ. Βαλέττα.

Βλέτετε λοιπὸν ὅτι τὸ ἐν ἔθνος τὰ ἔχει δλα δημ. ἔαυτοῦ· δὲν καὶ μόνον ἔχει κακὸν ὅτι πρέπει τὸν ἥμισυ καὶ ρίδην νὰ συνθερίζῃ δὲν ἐν τῇ κυβερνήσει καὶ τὸν ἄλλον ἥμισυ νὰ κοτταθίζῃ ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως.

‘Αλλὰ τὸ ἄλλο ἔθνος, ἥμετς οἱ κυβερνώμενοι καὶ διοικοῦμενοι, δχι μόνον περιήλθομεν εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπόγυνωσιν ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχομεν οὐδαμόθεν ἄλλῃ ἢ παρῷ ἥμισυ αὐτῶν νὰ ἐλπίζωμεν.

Βίμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐλπίσωμεν ἐφ’ ἥμας αὐτούς; Είναι δυνατὸν νὰ ἀναβλαστήσῃ ἐξ ἥμῶν αὐτῶν ἐν νέον καθαρεστών τὸ δποῖον νὰ ἀναγράψῃ ἐπὶ τῆς ομιλίας του τὴν διὰ παντὸς μέσου μεταρρύθμισιν;

Τοῦτο θέλομεν ἔξετάσει ἐν προσεχεῖ ἀρθρῷ.

Καλεσάν.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

‘Ο κύριος Φιλήμων ἀπέναντι πεντακοσίων ὑποδηματοποιῶν καὶ ὑπὸ τὰς πλατάνους τῆς Καισαριανῆς ὑπεσχέθη καὶ πολεμήσῃ τὴν ἑξατερικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως· ‘Αλλ’ ἡ πολιτικὴ αὕτη, κύριε ἥτωρ τῶν συμποσίων, είναι ἡ πολιτικὴ σου. Καὶ αὐτὸς ἀκριβῶς ἐκορύφωσε τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἔθνους, ὅτι δὲ οἱ Κουμουνδούρος ἡρούσθησεν ἐν τῷ ζητήματι μας τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Φιλήμονος. ‘Η ἐλημόνιας τῶν τρανὸν ἐν τῷ συλλόγῳ ‘Ρήγα ἀγόρευσιν σου, δτε ἔλεγες καθαρώτατα ὅτι καὶ μέρος τῶν ἐπιδικασθέντων ἡμῖν δια μας δώσουν δρείλουμεν νὰ τὰ δεχθῶμεν;

‘Η ἀνάμνησις αὐτὴ μᾶς γεννᾷ μίαν φαντασίαν· ἂν οἱ ὑποδηματοποιοι ἀντὶ ὑποδημάτων ἔφκιαν κεφάλια. Πόσην ινάγκην τότε θὰ είχεν δ. κ. Φιλήμων νὰ παραγγείλῃ μίαν εφαλὴν εἰς τοῦ κ. Βιδάλη, ἔστω καὶ εἰς σχῆμα καλαποδίου. Θὰ τοῦ ἔχρησίμευε καὶ διὰ τὸν ἥλιον.

Πόσον πρακτικώτερος θὰ ἦτο δ. κ. Φιλήμων ἂν ἀντὶ νὰ ἐπιχριθμήσῃ πόσοι μεγάλοι ἀνδρες—φίλεται ὅτι θὰ ἐβάδιζον ἐπὶ καλοβάθρων—ἰξῆλθον ἐκ τῶν τάξεων τῶν ὑποδηματοποιῶν νὰ τοῖς ὑπενθύμιζε πόσοι μεγάλοι κάλοι ἐξῆλθον ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια τῶν. Μὴ νομίζετε δὲ ὅτι τοιοῦτο δὲν ἐπέδρασεν καὶ ἐπὶ τῆς πνευματικῆς μας ἀναπτύξεως. ‘Οπου βλέπετε στενὰ παπούτσια ἐκεῖ θὰ δῆτε καὶ στενὰ κεφάλια. ‘Ωστε ἀν θέλετε νὰ διερθωστε αὐτά, διορθώστε πρῶτον ἐκείνα.

Δὲν ἔννοοῦμεν δικαὶς καὶ τὴν σκιαμαχίαν τῶν Νεῶν ‘Ιδεῶν διότι οἱ προκιόντες ήσαν παρασκευασμένοι. Νὰ τώρα κι ἀλλοί αἱ προπόσεις ὅταν είναι αὐτοσχέδιοι είναι λαϊκοί· ὅταν εἰς αἱ γραμμέναι είναι ἀντιλαϊκαί. ‘Οταν είναι γραμμέναι καὶ ἀποστηθίσμεναι, τί είναι, κύριε ‘Αθάνατε;

‘Ο συνάδελφός μας κ. Καμπούρογλους ἀσθενεῖ ἀπὸ προθέτες. Πάσχει δὲ χωρὶς ἀστειότητα ἀπὸ τρικουπίτιδα· προσθηκε ἀπὸ κρυολόγημα καὶ τώρα μοιάζει ἀπαράλλακτα τὸν κ. Τρικούπην. ‘Εγκαρδίως τοῦ εὐχόμεθα: περαστικά, διότι καὶ ἀπόφανες ἔνας Παφλαγών.

‘Ερωτησίς:

Τὸ ὑπουργείον δὲν συμπληρώσται διὰ τὴν ἑλλειψής πρωταρχῶν μὴ δεχομένων χαρτοφυλάκια ἢ τούναντίον διὰ τὴν περίσσειαν πρωταρχῶν δεχομένων;

Εὐτυχῶς διαψεύδεται ὑπὸ τῆς ‘Εφημερίδος δ διορισμὸς εἰς τοῦ κ. Κωνσταντίνου καὶ τοῦ κ. Πατσοπούλου ὡς Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Καὶ δὲν πρώτος ἡρκέσθη φίλεται εἰς τὴν παράσημον διότι ὡς γνήσιος ‘Βλλην οὐδέποτε ὁδέχθη νὰ καταγίνῃ μὲ τὴν Λατινικὴν Φιλολογίαν· τὸν δὲ φίλον μας κ. Πατσοπούλον τὸν παροτρύνομεν νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν ἐνεστῶσαν θέσιν του ἢ φυλάττει διῆτην τὴν

ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ καὶ νὰ μὴν ἀνακατωθῇ μὲ τοὺς ἀχυρέ
νιους καθηγητὰς τὴν κυβερνητικῆς συναλλαγῆς.

'Εν γένει δύμας ἡκούσαμεν δτὶς ἡ πρότασις τοῦ κ. Φιλή-
μονος ἵτο γνησίως ἀγγλικωτάτη, ποικιλθεῖσας διὰ νοστι-
μωτάτων ὑπομνήσεων καὶ φρονθεῖσα ως εὑρωπαϊκῶτας
οἶνος ἐν τῷ συμποσίῳ. Διὸ καὶ τῷ συγχαιρομένῳ, τέσσαρας
καὶ τέσσαρες πάντοτε γνωρίζοντες ν' ἀπομιμῆται τὰ εὑρωπαϊκά
ἔθιμα.

Παρέστημεν χθὲς τὸ ἔσπερας εἰς τὸς ἐν τῷ Θεάτρῳ
'Απόλλωνος γενομένας δοκιμᾶς τοῦ μελοδράματος Faust τοῦ
Gounod, δι' οὗ ἐγκαινιάζεται ἐφέτος ἡ θεατρικὴ ἐποχὴ.
Ο θίασος ἐν συνδιώφειν εἶναι κάλλιστος. Διαπρέπει ἴδιας ὁ δ-
Ξύφωνος, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἡ ὑψίφωνος. 'Ο βαθύ-
φωνος, διὰ βαρύτονος, ἡ μεσόφωνος καὶ διὰ χορὸς δὲν εἶναι ἄρι-
στοι βεβαίως, ἀλλ' οὐδὲ κακοὶ εἶναι. 'Βπιφυλασσόμεθα νὰ
γράψωμεν ἐκτενέστερον περὶ τε τοῦ μελοδράματος καὶ τῷ
προσώπῳ τοῦ θίασου κατόπιν.

'Εκτόκτης ἐπιτυχῆς διορισμὸς τοῦ κ. **Πιωάννου Παπαδούκη Εύταξεον** εἰς τὴν θέσιν Καθηγητοῦ ἐ-
τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου. Εἰς τὸν κλάδον
αὐτὸν διὰ τοῦ Βασιλείας ἀπεδείχθη διοικούμενος εἰδικῶτας
καὶ ἐκ τῶν ἔργων καὶ ἐκ τῶν μελετῶν αὐτοῦ. Οὕτω
λοιπὸν πάντοτε: *The right man in the right place.*

'Αθάνατοι ἔμποροι Βωλιώτας ἔχετε δίκαιον νὰ μεθύπτε
περισσότερον ἀπὸ τὴν δύσμην τοῦ πετρελαίου παρὰ ἀπὸ τὴν
ἴδεαν τῆς 'Βνωσεως. 'Η ἀφομοίωσις ἀρχίζει βλέπομεν πρὶν
ἢ σᾶς σφίξωμεν εἰς τὰς ἀδελφικάς μας ἀγκάλας. Συγκεν-
τρώσατε δοσα μπορέσσατε πετρέλαια εἰς τὸν Βῶλον, κενώσατε
ὅλην τὴν 'Αμερικὴν, κάντε τα μὲ τοὺς Τούρκους πλακάκια
καὶ ἀμά γίνη ἡ κατάληψις μᾶς τὰ περνᾶτε τὰ πετρέλαιά
σας ἐλεύθερα τελωνειακῶν δασμῶν. Τὴν ἐλευθερίαν πρέπει
νὰ τὴν αἰσθανθῇ κάνεις εἰς τὴν τοσέπην, δὲν εἶναι ἔτοι αἴθα-
νατοι Βωλιώται;

'Επει κορυφῆς τῶν παρὰ τὴν σκηνὴν 'Ολυμπίων στηθέν-
των δύο 'Επιτρόπων, οἵτινες θὰ χρησιμεύσουν λέγει, δὲν
ῶς θεωρεῖον τοῦ Βασιλέως καὶ δὲν ἄλλος τῆς 'Επιτροπῆς, δὲν
θεατὴς βλέπει ὅρθουμένα καὶ δύο παλούκια. Καὶ τὸ μὲ-
τοῦ Βασιλικοῦ θεωρείου εἶναι κοντὸν καὶ χονδρὸν, κατὰ συ-
νέπειαν δὲν λέγομεν τίποτε. ἄλλα τὸ ἄλλο τῆς 'Επιτρο-
πῆς εἶναι πυχαῖον καὶ ἔχει σφίν ἀλεξικεραύνου. Καὶ ἐπειδή
δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐτέθῃ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν, γνωρίζο-
μεν δὲ δτὶς καὶ τὰ μέλη τῆς 'Επιτροπῆς τῶν 'Ολυμπίων εἰ-
ναν δὲ σεβαστοὶ γέροντες, διὰ τοῦτο ὑποθέτομεν δτὶς θα
χρησιμεύσῃ μᾶλλον ως ἀλεξιπορδον. Αἱ κυρίαι καὶ οἱ κύριοι
θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν ἐλπίζομεν τὴν αὐθάδειαν αὐτὴν, ἥτις
ἔγινε διὰ νὰ μὴ λησμονῶμεν δτὶς ἐσμὲν κατ' εὐθεῖαν ἀπό-
γονοι τοῦ 'Αριστοφάνους.

Καὶ ἀντὶ ἀγαλμάτων τοῦ Βύρωνος παρεικαζόντων αὐτὸν
πρὸς Φαλακραπά τῶν Ληστῶν καὶ ἀντὶ ψόφιμων σεμιτελε-

κῶν ἐπιγραμμάτων, ἡ καλλιτέρα ἴδεα θὰ ἔτοι νὰ γίνη τὸ
συμπόσιον τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου πρὸς τιμὴν τοῦ ἀθα-
νάτου ποιητοῦ, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ καὶ ἡ μνήμη τοῦ χριστια-
νοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοιαῦτα παιδαριώδη τερατουργήματα, τῶν
ὅποιων τὴν ματαίωσιν μόνον δι' ἀστυνομικῆς παρεμβάσεως
θὰ δυνηθῶμεν νὰ κατορθώσωμεν.

Μᾶς εἶπεν ἀξιόπιστος μάρτυς δτὶς εἰδεν ἴδιοις δρθαλμοῖς
τὸν καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας κ. 'Ρουσόπουλον πωλή-
σαντα ἀντὶ ὑπερχιλίων φράγμων εἰς Γάλλον ἀπερχόμενον
εἰς τὸ ἔωτερικὸν δύο κομψοτάτας πλαγγόνας καὶ ἐν μι-
κρῷ ἀγγεῖον, δτὶς δὲνδυσε μὲ βάμβακα καὶ χάρ-
την ως ἔμπορος ἐξοικειωμένος εἰς τὴν τέχνην του καὶ τὰ
κατεβίσασε μάλιστα μόνος του ως ὑπηρέτης τῆς ἀγορᾶς εἰς
τὸ ἀτμόπλοιον. 'Βδῶ λοιπὸν ὑπάρχει ῥητὴ καταγγελία
κατὰ συνέπειαν ἐὰν δὲν γίνη ἀμεσος καταδίωξις καὶ συγ-
χρόνως παῦσις τοῦ κ. 'Ρουσόπουλου ἀπὸ καθηγητοῦ τῆς ἀρ-
χαιολογίας θὰ ὅμεν ἐν τῷ δικαίῳ μας ἵνα διακηρύξωμεν
δτὶς δλον τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ μέ-
χρι τοῦ κατωτέρου ὑπαλλήλου καπηλεύεται κερδοσκοπικῆς
τὰ ἀρχαῖα καὶ δτὰν ὑπερισχύσωμεν παρά τινι μὴ ληστρικῆ
κυβερνήσει θέλομεν προκαλέσσει γενικὴν ἀνάκρισιν καὶ κα-
ταδίωξιν.

Θὰ εἴπατε βεβαίως εἰς τὸ Δραματολόγιον τῆς 'Εταιρίας
δι «Μέτραρδος» δτὶς μεταξὺ ἄλλων προσγγελλομένων ἔρ-
γων εἶναι καὶ ἡ Κάμμα τοῦ κ. Δ. Κορομηλᾶ. Γνωρίζετε ἐπί-
σης τὶς ἀπειλητικαὶ εἶναι αἱ παραστάσεις τοῦ συγγραφέως
τούτου.

Προτείνομεν λοιπὸν—καὶ δέχεσθε βεβαίως δλοι—νὰ ἐν-
ικατασθῇ ἡ φράσις: ἡ σπάθη τοῦ Δομοκλέους διὰ τῆς
Κάμμας τοῦ Κορομηλᾶ. 'Η τελευταία πιστεύομεν νὰ ἔμποιῃ
πλειότερον τρόμον τῆς πρώτης.

'Εγλυτώσαμεν καὶ ἀπὸ τὴν μεγαλοδωρίαν τοῦ Κύρου Κε-
χαγγᾶ, εἰς τὸν διόποιον ἐπληρώθη μὲ τὸ παραπάνω τὸ 'νοί-
κι τοῦ σπητητοῦ του. Εἰς τὰς ἐφημερίδας εἴδομεν δτὶς οἱ Βα-
σιλεῖς προσεκάλεσαν εἰς γεῦμα τὸν Κύριον Κεχαγγᾶν μετὰ
τοῦ συζύγου καὶ τῶν θυγατέρων της. 'Δες ήσυχάσῃ λοιπὸν δ
ρίλτατος Τριαντάφυλλος.

Εἰς τὴν διάδοσιν δτὶς προσλαμβάνονται ὑπουργοὶ οἱ κύριοι
Πικάκης, Καράπαυλος καὶ 'Ροντήρης ή Παλιγγενεσία κά-
μινει τὴν δύσκολον, τοῦθ' ὅπερ δὲν θὰ τὸ ἔκαμνεν, ἐὰν προ-
σελαμβάνοντο συνυπουργοὺς τοῦ Κουμουνδούρου δύο ἄλλοι
Παπαμιχαλόπουλοι καὶ κανένας Αὐγερινός. Καὶ τοῦτο δὲν
ιᾶς μέλει τόσον, δσον ἐνθυμούμεθα, δτὶς διδόλου δὲν ἐδυ-
σκολεύθη νὰ δεχθῇ ως ὑπουργικοὺς φωστῆρας τρεῖς συνα-
δέλφους τοῦ κ. Τρικούπη οἵτινες χαμπέρι δὲν εἶχον ἀπὸ τὰ
τρατιωτικά, τὰ ναυτικά καὶ τὴν δικαιοσύνην, πράγματα
τὰ δποῖα προσεκλήθησαν νὰ διευθύνουν.

Δυτὰ τὰ γράφομεν ὑπὸ καθαρῶν ἀνθρωποκριτικὴν ἔπο-
ψιν· διότι ἀδιαφοροῦμεν δλως διόλου τίνες καὶ πῶς θὰ δια-
νεμηθοῦν αὐτὴν τὴν λάσπην ητις κατ' εὐφημισμὸν δνομέ-
ζεται παρουστα κυβεργησις.

“Η πρὸς τὸν Τηλέγραφον ἐπιστολὴ τοῦ ἀνακριτοῦ τῶν Θηβαϊκῶν κ. Δέκα εἶναι πολυσήμαντος. Ἐὰν οὐθελεν δὲ γράψῃς, βεβαίως ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἵστο ἵκανὴ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κλεῖς νέας τινος Κολάσεως. “Οπως δήποτε ἔξι αὐτῆς δῆλον γίνεται ὅτι καὶ κατ’ αὐτῆς τῆς ζωῆς του ἐγένοντο ἀπειλαὶ. Παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων βεβαίως καὶ παρὰ μεγάλων ἐνδιαφερομένων. “Η ὑπὸ τῆς Παλεγγενεσίας ἀναγγελλομένη ἐπίσκεψις πρὸς τὸν κ. ἀνακριτὸν ἐκ μέρους τοῦ οἰου τοῦ κ. Κουμουνδούρου θὰ ἔχῃ καὶ αὐτὴ τὴν σημασίαν της. Κρίμα νὰ μὴ γνωρίζωμεν περισσότερα περὶ τῆς μετηριώδους αὐτῆς ἐπιστολῆς. ‘Ἀλλ’ ὅσα γνωρίζωμεν ἀρκοῦν καὶ ὑπεραρκοῦν διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸν χαρακτῆρα καὶ ἔτερου δικαστοῦ τοῦ κ. Δέκα, ὅπως ἔξετιμήσαμεν τὸν κ. Βδρον, καὶ διὰς δὲν ἔξετιμήσαμεν τὸν κ. Σπυρακόπουλον.

ΠΕΝΙΕΣ

Διορίζεται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον κἀποιος Στυλ. Κωνσταντίνος, καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας.

Μὰ τέλος πάντων τὸ θὰ γίνη αὐτὸς τὸ Πανεπιστήμιον! Χάνι τῶν ἀμαθῶν; Ποῦ ἔξεφύτρωσε πάλιν αὐτὸς ὁ Κωνσταντίνος, ὁ δόποιος δὲν γνωρίζομεν πῶς κατορθοῖ νὰ θεωρῆται εἰδίκος χωρὶς ποτὲ οὔτε μίαν γραμμὴν νὰ τυπώσῃ, χωρὶς οὔτε ἔνα μαθητὴν νὰ ἔχῃ διὰ νὰ μᾶς ἐπιδείξῃ, μαθητὴν ὄμολογοῦντα ὅτι ὥφελήθη ποτὲ ἀπὸ τὴν ἀκατάσχετον φλυαρίαν του; Τοῦτο μόνον γνωρίζομεν ἡμεῖς, ὅτε καὶ ἄλλοτε αὐτὸς ὁ ἕδιος μᾶς ἔκαμε νὰ σταυροκοπηθῶμεν ὅταν διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ιστορίας τῆς καλλιτεχνίας εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Σαμοθράκη ἐπιστολῆς, τῆς σταλεῖσης ἐκ μέρους τοῦ Βελέντζα πρὸς τὸν σεβαστὸν κ. Σωτηρόπουλον, ἐν ᾧ ἐκεῖνος τὸν παρακλεῖ νὰ τὸν καλύψῃ μέχρις οὗ κηρυχθῇ ὁ κατὰ τῶν Τούρκων πόλεμος, ἐνοίησαμεν δὲν τὴν σημασίαν τοῦ ἀλλοτε ὑπὸ τοῦ κ. Σωτηρόπουλου λεχθέντος, ὅτι ἡ ὑπόχωρης εἶναις αὐτοκτονεῖσα.

Ἐρωτῶμεν: τὰ Σασεπώ ἡγοράσθισαν χάριν τῶν νεοσχηματιζόμενων ταγμάτων, ή τὰ τάγματα σχηματίζονται χάριν τῶν νεωστὶ ἀγορασθέντων σασεπώ;

Κατ’ εὑφασίαν συμπολίτην μᾶς οἰνοπώλην, πρότυπον ἀμερικανοῦ πολίτου, εἰς τρεῖς πλατείας ἔγκειται τὸ κακόν. Εὕρετε τας.

*Διὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἐν δράμα, εἰς δικαστος ὑποκρίνεται ἐν μέρος, τότε τὸ ὑποκρίνονται οἱ ηθοποιοί μᾶς; Τὸν ηθοποιόν.

Σελέμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΝ

Γέρω, ποῦ μέσα στὰ βουγὰ γυρίζεις νύχτα μέρα,
‘Οποῦ τὸν θάνατο ζητεῖς, μὰ φεύγεις ἀπὸ μπροστά σου,
Μωρὲ τὲ χάνεσαι: αὐτοῦ, δὲν ἔρχεσαι ἐδῶ πέρα,
‘Βασιστρατος γιὰ νὰ γενῆς, νὰ πάνσουν τὰ δειγά σου.

•Επίστρατος.

Καὶ κἀποιος Πάτσόπουλος μᾶς ἔτοιμά, εται διὰ καθηγητὴς τῆς ιστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Πίπη, Πίπη ἀπόλολας.

Είναι γαμβρὸς τοῦ Μητσοπούλου.

Βίναι δὲ ὁ Μητσόπουλος αὐτὸς ὁ μετὰ τοῦ Σπυρακοπούλου τὸν κ. Περωτήν ἀπολύσας!

‘Απλῆ χρονογραφικὴ ὑπόμνησις.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Περρωτοῦ δὲν θὰ λησμονήσωμεν τὴν ἀφέλειαν τοῦ Τηλεγράφου διτὶς ἀπῆτε νὰ σπεύσῃ ὁ Βδρος ἀδιότι ἡ τιμὴ τοῦ Περρωτοῦ δὲν εἶναι εἰς ἴσην μοιρῶν μὲ τὴν τιμὴν ἐνδε κοινοῦ λαποδέτου.» Δοιπόν μὲ ἑκτάκτου;

Χωρὶς ἄλλο ἐνέσκηψεν ἐπιδημία εἰς τὸν Ταμίας.

Προχθὲς δ. κ. Βλαχάνης, δ. Κεντρικὸς Ταμίας, ὀμολόγησε διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, ὅτι παρέλαβεν ἐν κιβώτιον μὲ ἀγγωνιστον τὸ περιεχόμενον, ὃς λέγουν εἰς τὰ τελωνεῖα, ὅπερ τὸν ἐπληροφόρησαν ὅτι περιέχει πολυτίμους παρακαταθήκας, ἀς οὔτε αὐτὸς παρέλαβε δι’ ἔγγραφον, οὔτε εἶδεν, οὔτε ὁ προκάτοχός του τῷ παρέδωκε τι, διότι... εἰχον χάσει τὰ κλειδά. “Εκτοτε δὲ δὲν ἡνοίχθη τὸ κιβώτιον αὐτὸ διότι δὲν ἔφεραν ἄλλο εἰς ἀντικατάστασί του.

Τώρα σημειώσατε, ὅτι δ. κ. Βλαχάνης διωρίσθη πρὸ δεκαετίας καὶ πλέον, ὅτι ὁ προκάτοχός του ἀπέθανε, ὅτι ἐν τῷ μετοὖν συνέβη μία κλοπὴ τοῦ Ταμείου καὶ ὅτι παρέλαβεν ἐν κιβώτιον ὅπερ πιθανὸν νὰ ἔχῃ μέσα βότσαλα, ἀλλὰ τὸ παρέλαβε ὡς ἔχον πολυτίμους παρακαταθήκας, σημειώσατε αὐτὰ καλῶς, ἐπειδὴ τὸ καθ’ ἡμᾶς φρίττομεν ἀπὸ τώρα δι’ ὅτι πιθανὸν θ’ ἀνακαλυφθῇ δταν ἀνοιχθῇ αὐτὸ τὸ κιβώτιον.

Προμαντεύομεν δὲ ὅτι πᾶσα παρακαταθήκη ἡτος οὐθελεν λείπει ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου θὰ μάθωμεν ὅτι εὑρίσκετο ἕκει. Βίς αὐτὸς τὸ διαβολοκιβώτιον λέγουν ὅτι ὑπῆρχον οἱ πολύτιμοι λίθοι καὶ οἱ μαργαρῖται τὸν Ζωσιμάδων.

“Ησαν διὰ τὸ βασιλεικὸν στέμμα προωρισμένοι καὶ ίσως τώρα είναι εἰς τοὺς χοέρους οἱ μαργαρῖται αὐτοῖς.

Blowitz.